

és újabb, szép, sőt szebb és szebb madarakat hozasson be és állítson tthon tenyésztésbe. Ezeknél a madárnél szembetűnő a fej, a koponya gömbölyűsége, a lábszárak merőleges állása és a tollazat feszsége. Ezeket a tulajdonságokat kell a jövőben a mi madarainknál is általánossá tenni, és a tenyésztésben és a bírálóban különös figyelemmel kezelni.

Nem szóltam még arról, hogy a galambhús-termelés, a nagyarányú galambhús-export – e kettő elválasztatlanul összefügg – a tenyésztői, részben a belső indítékokra, a tetőre alapozó érdeklődés mellett az anyagi érdeklőség példátlan lehetősége is óriási lökést adott nálunk e fajta tenyésztésének. Amellett, hogy ezt a gazdasági szempontból is rendkívül fontos szövetségi kezdeményezést a legmesszebbmenőkig támogatjuk, nagyon nyomatékosan felhívjuk a tenyésztők figyelmét a kétféle tenyész-

tési célra, amelyeknek az összekeverése sem a népgazdasági, sem a tenyésztői célnak, sem a kiállítási kingek tenyésztésének nem használ, sőt mindkettőre egyaránt káros.

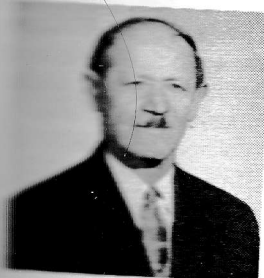
Soha ilyen anyagi lehetőséget a magyar szövetség nem adott, a tenyésztés és a tenyésztők támogatására mint napjainkban, ilyen összegekkel eddig nem rendelkezünk. Ezt a lehetőséget azonban a tenyésztők csak a közösségben, a Szövetségben, illetve ezen belül a klubban találhatják meg. A klubtagság száma Európában mindenütt évről évre nő, elengedhetetlen a tenyésztők és a bírálók elméleti képzése. Ezt a célt szolgálta a múlt évben megjelentetett „A king galamb” című klubkiadvány, amely sajnos rövid idő alatt teljes egészében elfogyott, új kiadása szövetségünk nyomdájában folyamatban van. A magyar tenyésztők ezen a téren is jól vizsgáztak,

mert ilyen kiadvány erről a fajtaról eddig csak egy jelent meg, Nyugat-Németországban.

Nemcsak a kingfajtában, minden más galamb és állatfajtában is nő az igény és a szükségesség, hogy a tenyésztők összefogva maguk intézzék fajtájuk sorsát, évente legalább egyszer összejöjjenek, beszéljék meg a fajtát illető problémáikat, az egységes tenyésztés és az egységes bíráló szempontjait és tennivalóit. Mindenkinek lehet, bizonyára sokaknak is van mondanivalójuk, tapasztalatuk, aminek közreadása a közösség és a fajta előmenetelét szolgálhatja. Hogy tanítsák egymást és tanuljanak egymástól.

Csak így lehet közös ízlésünk arról, hogy mit nevezünk szépnek a fajtánkban, így érthetjük egymást, így lehet a tenyésztésnek és a bírálóknak is közös a nyelve.

Batta László

Látogatóban Sonkoly Kálmán veterán tenyésztőnél

Miskolc 69. sz. egyesület legidősebb tagja, Sonkoly Kálmán, aki hét évtizedes, hosszabb élete során, tenyésztői munkáján kívül a szervezeti életben is bőségesen kivette részét. Látogatásom alkalmával 70. életévét megélt, frissességgel fogadott. Először elbeszélgettem velem és megmutatta meg a nagyon szép magyar óriás állományát. Kedvencei a világban viszonylag ritkán előforduló fekete és sötét színűek alkotják az állományunk nagy részét, de vannak fekete és sötét színűek is.

„Látogatásunk alkalmával megkérdeztem, tanult-e a galambtenyésztésről, s ha igen, kitől és mikor? Kálmán az legelőször lenni szokott, Kálmán Kálmán is az édesapja olda-

lán egészen zsenge gyermekként ismerete meg a galambokat. Ő már harmadik generációként lépett apja nyomdokaiba és egri kék állományt örökölt tőle emlékszik vissza az idős tenyésztő.

„Fél évszázadon át megfordult a galambházamban jó néhány egyéb fajta, simlik, bibicek, parókások és a harmincas években divatos Danzingi keringőt is tenyésztettem, illetve röptettem is. De a legbensőségesebb kapcsolat a Magyar óriásokhoz kötött, köt ma is. Ezt a fajtát dédelgettem a második világháború alatt is nehéz körülmények között sikerült néhány darabot megmenteni, ami később az állományom alapján képezte. Tenyésztői pályafutásom során a na-

gyon sok oklevél és emléktárgy bizonyítja, hogy fáradozásom nem volt hiábavaló. A koromra való tekintettel már az országos kiállításokon nem veszek részt, de a helyi egyesületi rendezvényeken még igen, és szeretnék még sokáig. Az 50. évi házasságom alatt a feleségem mindig jó segítő társnak bizonyult, megértette a galambok iránti szenvedélyemet.”

Kálmán bácsi a szervezeti életet korán, még fiatal emberként kezdte a 30-as években, azóta is töretlenül fáradozik minden rendezvényen részt vesz és oktatja az utókort, átadja a gazdag tapasztalatait. Elismeri a szakirodalom fontosságát, ami a szakszerű tenyésztéshez nélkülözhetetlen.

Elismerés jár annak aki hosszú évtizedeken át végzett munkája mellett a szabadidő jó kihasználásában is töretlenül kitért hasznos szenvedélye, a galambok szeretete mellett. Kívánjuk hogy Kálmán bácsi az emberi kor legvégső határáig tenyessze kedvenceit jó egészségben. Éljen közöttünk még sok-sok éven át, hogy tanulhassunk tőle elsajátíthassuk gazdag szakmai tudását és a legszebb jellemzőjét az emberséget.

Ruska Lajos
Miskolc 69. sz. egyesület elnöke